

РЕШЕНИЕ

№ 388

гр. В., 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20243110200648 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на **М. Г. Г. ЕГН ******* срещу: Електронен фиш за серия К № 6328333 издаден от ОДМВР В., с който за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП му е било наложено адм. наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл.189, ал.4 вр. чл. 182, ал.1, вр. ал.1, т.3 от ЗДвП.

С жалбата се моли да бъде отменен издаденият електронен фиш като незаконосъобразен и неправилен.

В съдебно заседание, въззивникът не се явява, депозирани са писмени бележки, с които поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител, ангажира писмено становище.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Електронният фиш серия К № 6328333, е съставен от ОД на МВР-В., против въззивника, затова че на 11.05.2021г. в 15:23 часа, в гр. В., А.м., Южен пътен възел в посока бул.“Х.Б.“ е извършено нарушение за скорост с товарен автомобил ”Пежо” с рег.№ *** установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR 1-M 601, като при разрешена скорост 50 км./ч. е установена скорост 73 км./ч.– нарушение на чл. 21, ал.1 от

ЗДвП. Нарушението е извършено в условията на повторност, в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ Серия К № 4260278.

Посочено било, че е нарушена нормата чл.21 ал.1 от ЗДвП и наказващият орган наложил административно наказание „глоба“ на жалбоподателя, като ползвател, в размер на 100лв. на основание чл.189 ал.4 вр.чл. 182 ал.ал.1 т.3 от ЗДвП, тъй като било прието, че нарушението е извършено повторно в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К № 4260278.

При обработка на заснетите данни, било установено извършеното нарушение. Впоследствие като собственик на превозното средство бил установен въз.Г.. Последния в законоустановеният 14 дневен срок от връчване на ЕФ не е депозирал в Сектор ПП-В. декларация по реда на чл.189, ал.5 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока за обжалване и от надлежна страна, поради което същата е процесуално допустима.

Спазени са разпоредбите на чл.57 от ЗАНН и чл.189, ал.4 от ЗДП. В ЕФ са посочени териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

В ЕФ мястото на извършване на нарушението е детайлно отразено в ЕФ, а именно в гр. В. А.м., Южен пътен възел в посока бул.“Х.Б.“. От така отразеното в ЕФ, може недвусмислено да бъде определено къде е извършено

нарушението, като детайлно е посочено мястото в разпечатката от джи пи ес системата. При така посоченото място безспорно е видна компетентността на органите на ОД на МВР-В. да издават ЕФ, както и компетентността на настоящия съд да се произнесе по спора.

Административнонаказателното производство е проведено в рамките на сроковете по чл.34 от ЗАНН.

От събраните по делото доказателства безспорно е установено, че извършването на процесното административно нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, което представлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение.

Както се установява от мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 година по т.д. № 1/2013 година на ВАС, издаването на електронния фиш е строго ограничено и възможно само в случаите на предварително стационарно позиционирани технически средства със съответните предварителни обозначения за съществуването им (чл. 165, ал. 2, т. 6 и т. 7 ЗДвП), **същите да работят на автоматичен режим без нужда от обслужване от съответен контролен орган.** В останалите случаи при използване на мобилни технически средства, обслужвани и използвани непосредствено от контролен орган, тази разпоредба е неприложима и за констатираните с тези технически средства нарушения на ЗДвП е приложим общият ред за съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление.

Редакцията на чл.189, ал.4 от ЗДвП към момента на установяване на нарушението гласи, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Точка 65 (Нова – ДВ, бр. 19 от 2015 г.) от ДР на ЗДвП определя, че "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от

пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В конкретния случай изготвеният снимков материал установява, че посоката на движение на отразения в снимката автомобил съвпада с посоката, указана от радара, ясно е отразен процесният автомобил, като ясно се вижда и регистрационният му номер.

Атакуваният ЕФ съдържа всички реквизити, установени в чл.189,ал.4 от ЗДвП.

От доказателствата по АНП се установява, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл.4 от Наредбата- контролът да се осъществява със АТСС, одобрени по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминали първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверение с представени по административната преписка Протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване.

Електронният фиш съдържа всички предвидени реквизити в разпоредбата на чл. 189, ал.4 от Закона за движение по пътищата. В тази насока следва да бъде съобразено и естеството на електронните фишове, които съгласно § 6, т.63 от ДР на ЗДвП представляват електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Доколкото в електронния фиш е посочено ясно мястото на извършване на нарушението, което на територията на гр. В., и ясно е посочено, че фишът е издаден от ОД на МВР – В..

Ирелевантно за законосъобразността на електронния фиш е и обстоятелството, че във фиша не бил посочен вида на използваното АТСС, тъй като това не е задължителен реквизит на ЕФ. А както бе споменато по-горе от материалите по АНП безспорно е ясен, както вида на използваното АТСС, така и обстоятелството, че същото е одобрен тип средство за измерване, преминало първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на

Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверено с представени по преписката удостоверение за одобрен тип средство за измерване.

Измерената скорост на движение на автомобила е 76км/ч./видно от приложената снимка от видеоклип/, този вид автоматизирано техническо средство има допустимата грешка при измерването на скоростта. Отчетен е толеранс от +/- 3 км.и скоростта е определена на 73 км. Съобразно на това е определена правилно санкционната норма – за превишение от 23 км. в населено място.

От анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място с техническо средство радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е било заснето движение на процесния лек автомобил със скорост от 73 км./ч. при ограничение от 50 км./ч. за населено място, с което е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като е установено превишение на скоростта с 23 км./ч.

Съобразно изискването на закона е съставен Протокол за използване на техническото средство надлежно попълнен с всички изискуеми реквизити и подписан от съответното длъжностно лице.

Не са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН, доколкото констатираното нарушение е превишаване на разрешената скорост с 23км/ч. в населено място, следователно обществената опасност на това формално нарушение се отличава с достатъчен интензитет, който не позволява на съда да приеме, че деянието представлява маловажен случай.

По наведеното възражение, че не ставало ясно кой точно е допуснал нарушение съда следва да посочи следното:

Основният спор по делото се съсредоточава върху авторството на деянието.

Следва да се отбележи, че не е налице процесуално нарушение тъй като в съдържанието на самия електронен фиш се намира информация, с която е указана възможността лицето да попълни декларация, с която да посочи друго лице, което е управлявало автомобила.

По делото липсват данни жалбоподателят да е представил писмена

декларация по чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението. Едва за първи път с жалбата се въвежда такова твърдение, като съдът го намира за неоснователно. Личната отговорност за извършено административно нарушение е дерогирана от чл. 188 ЗДвП, който въвежда презумпция за отговорност на собственика на МПС, който може да обори законовата презумпция по регламентирания в чл. 189, ал. 5 ЗДвП ред, което не е било сторено. За наказващия орган не съществува законово разписано задължение да установява кой е действителният водач на МПС, с което е извършено нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, защото законът е създал презумпция относно извършителя на нарушението и в тежест на този презюмиран извършител е да обори законовата презумпция с разписаните в нормата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП декларация и свидетелство за управление на моторно превозно средство на действителния водач.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че в случая производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност чрез издаването на електронен фиш се е развило при спазване на установените процесуални правила, подробно разписани в издадената въз основа на ЗДвП НАРЕДБА № 8121з-532 от 12.05.2015г.

Гореописаното нарушение е извършено повторно в едногодишен срок от влизането в сила на ЕФ серия К № 4260278 за същото нарушение, като този ЕФ е влязъл в сила на 17.03.2021г. Управлението на ППС с превишена скорост е санкционирано в разпоредбата на чл. 182 от ЗДвП, като за конкретното превишение след приспадане на допустимата грешка, от 23 км./ч. законодателят в разпоредбата на чл.182 ал. 1 т.3 от същия текст е предвидил наказание глоба в размер на 100лв., а при условията на повторност, съгласно чл.189 ал.4 от ЗДвП, наказанието е в двоен размер, т.е. 200лв., поради което съдът намира наложеното наказание за справедливо и е лишен от възможност да го ревизира.

Следва да се подчертае, че Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4260278 е влязъл в сила, което обстоятелство се потвърждава от приложената по делото справка от информационния масив на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР Д.. Нещо повече, глобата по Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4260278 е била заплатена на 04.03.2021г., поради

което и очевидно няма как да се твърди, че Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4260278 не е влязъл в сила. Напротив – същият е влязъл в сила, поради което и извършеното от жалбоподателят нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от Закона за движение по пътищата е извършено именно в едногодишния срок от влизане в сила на Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 4260278, поради което и повторността на деянието е налице.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП: „Когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.". При така даденото в ЕФ описание на нарушението става ясно, че шофьорът на автомобила е карал в населено място с превишение на скоростта с 15 км./ч. над ограничението. Следователно нарушението следва да се квалифицира по чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП „Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, "Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административния акт е благоприятен, има право на разноси". От изложеното следва, че в полза на АНО, следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определи в размер на 80 лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя на АНО.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К № 6328333, с който на **М. Г. Г. ЕГН *******, за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП и е било наложено адм. наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 189, ал.4, вр. с чл. 182, ал.1 т.3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА **М. Г. Г. ЕГН *******, да заплати на ОД на МВР - В. сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд- В. в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – В.: _____